

[Faint, illegible handwritten text]

1. Kindrael SutoKen.

Kõh kengu ligidel olid nars püssimaa
 peret. Täiä s'pore eem oli fuur noid.
 Paal oli lin'paimua tüdär. Tõllele õpe-
 tasota koo noiiduh künth. See tüdär
 oli ise enesest väga ilus ja lahge. Paal
 keidol ligilid ja nauget kogjas; jät' no-
 jäda võeti arvata; et ta ning ta ema
 noijad olid. Aga sadagides võtata vastu
 mette. Hüüendus võeti ornati teisebere
 noore peremehe kojad vastu. Põlmas
 peeti ää ning hoop poov arvua abiech
 clama.

ta küll. ema keis anamiste äga ^{vananite} üija
 pühake pärot' kurgu tüdär kuldmas
 ning Laaga juttu aamas. Tüdär võttis
 ta koo s'ikka ässi vastu ning tõi
 renni peale, mis elus maas paramad
 oli. Misvaga onest imetlema pari, ei
 see, ää nad äga dood värvend liha jõi,
 ää jäda küll elus maas põnnugid es
 ate mette. Alkes es toki naise väest
 küsida koo mette. Hümanus võttihita
 ornati sidame rindu ja küs: kith naine,
 kuthga äga koo jalle värvend liha võtas,
 mis ja amate tde annas? - elliz foor
 jällega aja on, ütles naine, foor ma aj
 la ää tappij röövi oma vinda mette
 alles jätke nenda jamma targas, kut, ta'
 jarga cutas